

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 178. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118166752/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

XVI.

Vi gik langsomt tilbage. Paa Hjørnet af Skuret sad en af de store blaa Postkasser. Minna smilede, trak et Brev op af Lommen og holdt det hen for mig, saa jeg kunde se Udskriften. Og idet hun saa paa mig med et spørgende Blik, der sagde: „skal jeg?“ strakte hun Haanden ud og stak det ind under Klappen. Brevet faldt med en dump Klang i den tomme Kasse. Skønt denne Klang var hendes Ja-Ord, vakte den hos mig en dunkel Følelse af Uro, som om der var noget Ondt-varslende ved den. Denne flygtige og tilsyneladende helt umotiverede Følelse erindrer jeg endnu ganske levende, skønt jeg ikke et Øjeblik hengav mig til den. For jeg havde allerede draget hende til mig og følte snart min Omfavnelse gengældt med en Heflighed, der mindre havde Charakter af Lidenskab end af inderlig Ømhed. Disse kraftige Pigearme syntes,

idet de knugede mig ind til hende, at ville holde mig rigtig fast, saa at Intet kunde rive mig fra hende igen. Da hun mærkede, at jeg snappede efter Vejret, slap hun mig pludselig: —

— Har jeg gjort dig Fortræd? jeg er saa voldsom? —

Hendes Ansigt havde et saa forfærdet Udtryk, — som om jeg virkelig kunde være gaaet i Stykker mellem Armene paa hende — at jeg uvilkaarlig brast i Latter og bedækkede det med Kys, indtil hun tyssede paa mig med en Forskrækkelse af en ganske anden skælnsk og fornøjet Art liggende ud af de opspilede Øjne og hviskende fra halvaabne Læber, som hun lagde Fingren paa. Men der var Ingen i Nærheden, og Hjørnet af Skuret gemte os i en trekantet Skygge.

Endelig forlod vi den. Jeg vilde føre hende videre ad langs Floden, men der blev det hende for mørkt; hun vilde indad Byen til. „Vi kan jo være fornuftige,“ sagde hun. Men vore Ord blev mindre Samtale end oversatte Kærtegn.

Vi gik langsomt Arm i Arm paa den brede Quai henimod Byens Lys, der tilvenstre i spredte Gnister steg op imod Stjærnerne og forrest ud imod Flodbugten samlede sig i en gyldenstraalende Bort, indlagt med Hotelhavernes grønne Emaille. Paa